

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 45 szám

2026. augusztus 03

Hőségben

Nagy izgalom, ha valamit először élünk át, de mostanság ritka, hogy az első igazán jó legyen. Például úgy tűnik, a Kárpát-medencében először áll győzelemre a negyven fok körüli, feletti forróság, mi pedig próbáljuk elviselni, vagy túlélni a helyzetet. Különösen rossz ez annak a sok melósnak, közöttük sok-sok vasutasnak, akiknek ilyenkor is pont úgy kell helytállniuk a tüzesedő vágányok között, vagy a forró vonatokon, mint bármikor. De műhelyekben, irodákban sem öröm taktikázni, hogy mikor melyik ablakot érdemes kinyitni, főleg ahol már az utolsó fákát is kivágták az ablakok előtt.

Elsőként ült össze július harmincegyedkén, még a negyven fokot megelőzve a Csoportszintű Érdekegyeztető Tanács, melyen részt vett Vitézy Dávid közlekedési és beruházási miniszter is. A hírek szerint amolyan bemutatkozó találkozó volt: a miniszter ott is bemutatta a hosszútávú vasútfejlesztési terveket, a MÁV-csoportnál működő szakszervezetek pedig az érdekvédelemre alapozott véleményüket, elvárásaikat – úgy hírlík, az elsőség ellenére jól sikerült, kíváncsian várjuk a folytatást.

De maradt még a péntekből, összeült a kormány Védelmi Munkacsoportja, és rendkívüli helyzet okán úgy döntöttek, Magyarországon először a mai naptól délután öt és este tíz óra között korlátozza a vasúti teherszállítást: kivételek a nemzetgazdasági szempontból nélkülözhetetlen tehervonatok lehetnek. Az okokat ismerjük (a paksi atomerőmű is negyvennégy év után először megáll), a következményeket majd látjuk – reméljük, sok olyan tehervonat lesz, ami még az első éjszaka tovább mehet. Ami biztos, hogy a záhonyi vasutasok számára sem lesz jó ezen elsőség részének lenni.

Csakúgy, mint az egyes-kocsi fuvarozás támogatás legújabb fordulójának részeseként. Mert ugyan nem az első eset, hogy babrálják a támogatást, de mindeddig megmondták az illetékesek, hogy igen, vagy nem. Ám idén olyan feltételekről szólnak a „sarus hírek”, miszerint adnak is meg nem is, magyarul spórolnának rajta amolyan mesebeli módon, jócskán megnehezítve a támogatás hasznosítását.

Bizony, első alkalommal vagyunk ilyen kemény helyzetben a vasút is, meg az ország is. De a végére mindig valami jó kívánczik, amit most az olvasóra bízok. Legyen például „csakazértis” egy váratlanul kellemes hétfőnk, egy meglepően gördülékeny szolgálat, vezetői elismerés. Megértő tekintetek, szívhez szóló találkozók, egy békés este. A lényeg, hogy rajongjunk önmagunkért, egymásért, mindeközben tegyünk meg mindent közös jövőnkért – mert nem vagyunk egyedül!

Dolhai József

Tájékoztatás – és tájékozódás.

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 12. szám

2022. november 14

Egy nap – három helyszín

Szerdán Kövesdi Tamás GIB titkár látogatott el területünkre, hogy újra találkozhasson gépész kollégáival, illetve vezetőikkel. Fontos, hogy a három helyszín három társaságot is takar, hiszen bár mindenki gépész, de a munkáltató mindenhol más.

I.

Először a Mozdonyjavítóba (MÁV-START Zrt.) igyekeztünk, ahol csatlakozott hozzánk Molnár István alapszervezeti titkár is. Elsőként Holló Tivadar telephelyvezetőhöz mentünk, és kölcsönösen tájékoztattuk egymást aktuális kérdésekben. Szó esett többek között a régóta problémaként felmerülő diszpécseri feladatokról, egy lehetséges teljesítmény ösztönző rendszerről is, illetve vezénylési vélt, vagy valós gondokról. Ezek az információk természetesen a munkavállalói tájékoztatón is sorra kerültek, ahol a jelenlévőknek lehetősége volt kérdéseket is intézni felénk.

II.

A Tengelyátszerelőbe (MÁV Zrt.) is betértünk pár percre, hiszen Tamás még nem járt a „szereldében”. Nagy Attila alapszervezeti titkár várt, és vezetett be bennünket az átszerelés rejtelmeibe. Közben az ebéddőt kihasználva általános tájékoztatást adtunk tagjainknak.

III.

Végül a Fényeslitkére mentünk a Kocsijavítóba (MÁV Vagon Kft.), és itt is csatlakozott hozzánk az alapszervezeti titkár, Szanyi József. Rácz Sándorral, a helyi vezetővel is találkozunk, átbeszéltük az aktualitásokat, érdeklődtünk a Kocsijavító helyzetéről, munkával való ellátottságáról. A kollégák már régi ismerősként fogadtak bennünket, hiszen Tamással mind a ketten gyakran megfordulunk itt.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SZERÉNYEN

Aranylakodalmán dicsekszik az ünnepelt férj:

– Most már elég öreg vagyok ahhoz, hogy nyugodtan bevallhatom, életemben nagyon sok férj homlokára felraktam az agancsot.

Felesége derűsen megszólal:

– Hmm, én csak egyre...

HALKAN

– Azt mondják rólad, hogy az egész tested olyan szőrös, mint a majomé!

– Ejnye, de pletykás feleséged van...!

